

คดีหมายเลขดำที่ ๒๘/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๖ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุดรธานี

วันที่ ๒๒ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายธนากรณ์ จันทนะ ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลมหาชัย ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ขึ้นรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อยามาฮา รุ่น YZFR ๑๕ หมายเลขทะเบียน ๑ กง ๑๑๓ นครพนม ไปบนถนนนงเกหาะ - มหาชัย และได้เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนลูกรังด้วยความเร็วประมาณ ๕๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง เนื่องจากถนนมีความมืด ไม่มีไฟฟาส่องสว่าง และก่อนถึงสถานที่เกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีได้ลดความเร็วลงประมาณ ๓๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง เนื่องจากเป็นทางโค้ง และเมื่อขับผ่านทางโค้งไม่ถึง ๒๐ เมตร ผู้ฟ้องคดีได้ขึ้นรถจักรยานยนต์ตกลงไปในหลุมซึ่งมีการขุดผิวถนน ออกเป็น ๒ ผัง หลุมลึกประมาณ ๒ - ๓ เมตร และกว้างประมาณ ๓ เมตร ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัส และได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนครพนมตั้งแต่วันที่เกิดเหตุจนถึงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ และต้องไปพบแพทย์เพื่อทำกายภาพบำบัดและกระตุ้นด้วยเครื่องกระตุ้นไฟฟ้า อาทิตย์ละ ๒ ครั้ง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับการรักษาโดยแพทย์ทางเลือกจนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ และทำกายภาพบำบัดร่วมด้วย โดยถนนบริเวณที่เกิดเหตุอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งมีการขุดดินเป็นหลุมลึกแต่ไม่ได้ติดตั้งสัญญาณเตือน ป้าย สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใด ๆ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีฟังคดีพิพาทหมายได้ว่าหากมีผู้สัญจรไปมาย่อมต้องประสบเหตุโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การกระทำหรืองดเว้นการกระทำในกรณีดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย

/ทรัพย์สิน...

ทรัพย์สิน และจิตใจที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากการเข้ารับการรักษาเป็นระยะเวลาานาน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่ารักษาพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายทางร่างกายและจิตใจ เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

แก่ผู้ฟ้องคดี

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าขาดรายได้จนถึงปัจจุบันเป็นเงินจำนวน ๑๐๕,๖๐๐ บาท

แก่ผู้ฟ้องคดี

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๖๒๕,๖๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ยี่ห้อยามาฮา รุ่น YZFR ๑๕ หมายเลขทะเบียน ๑ กง ๑๑๓ นครพนม ไปตามถนนลูกรังตัดผ่านสันฝายห้วยบงด้านทิศใต้และได้เกิดอุบัติเหตุขึ้น ซึ่งบริเวณดังกล่าวเป็นสถานที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างทำห้วยส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ให้ดำเนินการขุดลอกห้วยบง บ้านทันสมัย หมู่ที่ ๗ ตำบลมหาชัย โดยผู้รับจ้างได้ใช้รถแบคโฮขุดถนนลูกรังซึ่งตัดผ่านสันฝายบริเวณดังกล่าวเพื่อระบายน้ำแต่ไม่กระทำการป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับประชาชนที่สัญจรไปมาให้เพียงพอ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยทราบข้อเท็จจริงและรายละเอียดในกรณีดังกล่าวมาก่อน เพราะไม่ได้รับแจ้งหรือรายงานให้ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบข้อมูลและรายละเอียดเบื้องต้น เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตามหนังสือร้องทุกข์ของนางลัดดา วงศ์ศรีชา มารดาของผู้ฟ้องคดี เท่านั้น ผู้รับจ้างดำเนินการใช้รถแบคโฮขุดถนนลูกรังในเวลาใด เมื่อใด และโดยผู้ใดไม่ปรากฏในรายละเอียด เพราะผู้รับจ้างไม่แจ้งให้ผู้ควบคุมงานทราบแต่ประการใด ซึ่งจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นประกอบกับบันทึกรายงานผู้ควบคุมงานประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ควบคุมงานได้รายงาน ว่า ผู้รับจ้างไม่เข้าปฏิบัติงานตลอดทั้งเดือน แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้รับจ้างเข้ามาปฏิบัติงานหรือดำเนินโครงการเมื่อใดแล้วไม่แจ้งให้ผู้ควบคุมงานทราบ ทำให้ผู้ควบคุมงานหรือคณะกรรมการตรวจรับพัสดุไม่ทราบว่าผู้รับจ้างดำเนินการใช้รถแบคโฮขุดดินสันฝายห้วยบงเพื่อเปิดทางน้ำเวลาใด เมื่อใด และผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการแต่คาดว่าน่าจะดำเนินการประมาณช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เมื่อผู้รับจ้างใช้รถแบคโฮขุดดินในบริเวณดังกล่าวแล้วมิได้ดำเนินการติดตั้งสัญญาณไฟ สัญลัษณ์ หรือเครื่องหมายปิดกั้นไว้ ทั้งนี้ในการทำงานผู้ควบคุมงานจะกำชับและแจ้งแก่ผู้รับจ้างด้วยวาจาว่าให้ผู้รับจ้างปฏิบัติการป้องกันความเสียหายอย่างเคร่งครัด ตามข้อ ๑๐ ประกอบข้อ ๑๑ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่

/๑๕ กันยายน...

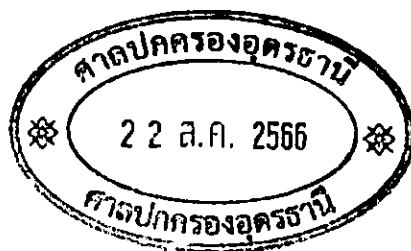
๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ทุกครั้ง เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น ผู้ควบคุมงานได้สอบถามรายละเอียดกรณีทีผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุ นายวิชัย หาญมนตรี หัวหน้าผู้จัดการ ได้แจ้งว่ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจริงและผู้ฟ้องคดีได้ตกลงยินยอมทำสัญญาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกันก่อน โดยสัญญาลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ซึ่งทั้งสองฝ่ายตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนกันเองระหว่างผู้ฟ้องคดีและนางเบญจรินทร์ มองโพธิ์ ตัวแทนของห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม เป็นเงินจำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท แบ่งชำระเป็น ๓ งวด ดังนี้ ครั้งที่ ๑ ชำระในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐ บาท (ชำระแล้ว) ครั้งที่ ๒ ชำระในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท (ค้างชำระ) ครั้งที่ ๓ ชำระในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๕๕,๐๐๐ บาท (ค้างชำระ) หลังจากทำสัญญาไกล่เกลี่ยดังกล่าว ผู้รับจ้างชำระหนี้ตามสัญญาเพียงครั้งเดียว คือ ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้นและไม่ชำระเงินจำนวนที่เหลือตามสัญญาอีกเลย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง โดยผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำโดยประมาทเป็นไปตามคำบรรยายฟ้องจริง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีขอให้การต่อสู้ในประเด็นนี้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่กระทำการประมาทโดยตรง เพราะในการดำเนินโครงการขุดลอกห้วยบงดังกล่าวเป็นโครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม เป็นผู้รับจ้างให้เข้าดำเนินการ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้รับจ้างใช้รถแบคโฮขุดดินสันฝายห้วยบง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นถนนลูกรังพื้นที่การเกษตรแล้วมิได้ติดตั้งสัญญาณเตือน ป้าย สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายใด ๆ ตามที่เหมาะสมและควรกระทำเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดกับประชาชน จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีตกลงไปในหลุมลึกที่ผู้รับจ้างขุดไว้จนได้รับอันตรายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ในเวลาต่อมา การที่ผู้รับจ้างงดเว้นไม่กระทำการให้เพียงพอต่อการป้องกันผลร้ายเป็นผลให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีส่วนร่วมในการกระทำโดยประมาทเลินเล่อร่วมกับผู้รับจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำการด้วยความระมัดระวังเพียงพอแล้วในการป้องกันความเสียหาย ที่อาจจะเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง โดยกำชับให้คู่สัญญาปฏิบัติตามสัญญาอย่างเคร่งครัดตามข้อกำหนดในสัญญาข้อ ๑๐ ที่กำหนดไว้ว่า “ผู้รับจ้างจะต้องควบคุมงานที่รับจ้างอย่างเอาใจใส่ด้วยประสิทธิภาพและความชำนาญ และในระหว่างทำงานที่รับจ้างจะต้องจัดให้มีผู้แทนซึ่งทำงานเต็มเวลาเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมงานของผู้รับจ้าง...” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นการกระทำโดยประมาทของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามฟ้อง และแม้เหตุแห่งละเมิดดังกล่าวจะเป็นการกระทำจากการว่าจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ผู้รับจ้างเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ แต่ผู้รับจ้างย่อมรับไปซึ่งสิทธิและหน้าที่และมีหน้าที่อันสำคัญในการทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ปิดกั้นไว้ เช่น สัญญาณไฟกระพริบ ป้ายหรือรั้วกัน แต่ผู้รับจ้างได้งดเว้นและฝ่าฝืนหลักปฏิบัติเรื่องมาตรการการป้องกันความปลอดภัย และไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ โดยเคร่งครัด ความรับผิดชอบ

/ทางละเมิด...

ทางละเมิดดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับจ้างทั้งปวง ผู้รับจ้างจึงมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียว และเมื่อเกิดความเสียหายกับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีย่อมสามารถใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนได้โดยตรงตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ อันเกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณากำหนดค่าความเสียหายแล้ว หากผู้ฟ้องคดีไม่พอใจย่อมสามารถใช้สิทธิในการดำเนินการฟ้องต่อศาลปกครองต่อไปได้ แต่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองอุดรธานีในเวลาต่อมา จึงเป็นการที่ผู้เสียหายไม่ทำตามรูปแบบขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทตามสัญญาไกล่เกลี่ย ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ซึ่งทั้งสองฝ่ายตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการทำสัญญาระหว่างเอกชนด้วยกัน ผู้ฟ้องคดีจะอ้างเหตุแห่งการที่คู่สัญญาซึ่งเป็นเอกชนไม่ปฏิบัติตามสัญญาและฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีโดยไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่กำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติเมื่อผู้เสียหายที่เป็นบุคคลภายนอกถูกกระทำละเมิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเป็นระเบียบกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในทางปฏิบัติไว้โดยชัดเจน แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาล แต่เมื่อไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในการอุทธรณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะย่อมเป็นการไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้อง

ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีขอต่อสู้ว่าเมื่อพิจารณาจากสำเนาใบรับรองแพทย์ มีการเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ รวม ๘ วัน และมีใช้การเจ็บป่วย ที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บสาหัสเทียบตามนัยแห่งมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มูลค่าความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอจึงมีมูลค่าที่สูงเกินจริงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่ามีการเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ฟ้องคดีก็มีแสดงพยานเอกสารหรือหนังสือรับรองทางการแพทย์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บหรือความเสียหายที่เกิดจากการประสบอุบัติเหตุดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีก็มีได้แนบสำเนาเอกสารหรือหลักฐานใดประกอบข้ออ้างเกี่ยวกับความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีมีค่าขอท้ายฟ้อง ซึ่งตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔ (๑) กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายที่ผู้เสียหายต้องเสียไปเป็นค่ารักษาพยาบาลให้ชดเชยเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย โดยมีใบเสร็จรับเงินของสถานพยาบาลมาแสดง เป็นหลักฐาน...” ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐาน

/สนับสนุน...

สนับสนุนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี กรณีค่าเสียหายทางร่างกายและจิตใจที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีขอต่อสู้ว่ามูลค่าความเสียหายต่อร่างกายและจิตใจไม่สามารถอนุมานได้ เพราะข้อเท็จจริงก็มิได้ปรากฏว่าผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัสตามนัยมาตรา ๒๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จนเป็นเหตุให้จิตพิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบกิจของตนได้ตามปกติหรือเหตุอื่น ๆ และมีได้มีเอกสารใดนำสืบว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรือจิตใจเป็นมูลค่าเพียงใด กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นมูลค่าการซ่อมแซมทรัพย์สินสูงกว่าความเป็นจริง และผู้ฟ้องคดีไม่นำเอกสารหรือหลักฐานการซ่อมจริงนำสืบให้ปรากฏว่ามีกรดำเนินการซ่อมแซมค่าเสียหายตามจริงเพียงใด ซึ่งตามประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายหรือสูญหายแก่ทรัพย์สิน ถ้าเป็นความเสียหายเกิดแก่เงิน ให้ใช้เป็นเงินตามจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความเสียหายเกิดแก่ทรัพย์สินอื่น ให้ใช้ราคาสุทธิหลังหักค่าเสื่อมราคาแล้ว หรือใช้ค่าซ่อมเพื่อให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนสู่สภาพเดิม โดยมีหลักฐาน เช่น ภาพถ่ายของทรัพย์สินที่เสียหาย ค่าซ่อมตามใบเสร็จรับเงินของบริษัท ห้างหรือร้านที่ทำการซ่อม และใบกำกับภาษีเป็นต้น...” ส่วนค่าขาดรายได้จนถึงปัจจุบัน ผู้ฟ้องคดีคิดเป็นเงินวันละ ๓๐๐ บาท จำนวน ๓๕๒ วัน (๓๐๐x๓๕๒) รวมเป็นเงินจำนวน ๑๐๕,๖๐๐ บาท เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ในหมู่บ้านนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำเนาบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ หรือพยานของสถานีตำรวจภูธรปลาปาก ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีให้การว่าไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพใด ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนประกอบอาชีพช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ จึงไม่สอดคล้องกับคำให้การต่อพนักงานสอบสวน นอกจากนั้น ตามความในประกาศกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าว ข้อ ๔ (๒) ก. กำหนดว่า กรณีผู้เสียหายที่มีรายได้ไม่แน่นอนหรือไม่มีรายได้ประจำ หากที่ระหว่างเจ็บป่วยต้องขาดประโยชน์การทำมาหาได้ไปให้ชดใช้ความเสียหายตามช่วงเวลาของผู้เสียหายไม่สามารถไปทำงานได้ โดยคำนวณตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานตามเขตจังหวัดซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้เสียหาย ณ วันที่ได้รับความเสียหายไม่เกินวันละ ๓๐๐ บาท ตามจำนวนวันที่แพทย์มีหนังสือรับรองให้หยุดรักษาตัว แต่ไม่เกิน ๖๐ วันต่อผู้เสียหายหนึ่งราย...” เท่านั้น และในทางคดีอาญาผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปลาปากตามเอกสารรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และสถานีตำรวจภูธรปลาปากได้มีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๙(นพ).๑๑/๓๕๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ขอทราบรายละเอียดโครงการชุดลอกหัวยบง บ้านทันสมัย หมู่ที่ ๗ เพื่อขอทราบรายละเอียดว่าโครงการดังกล่าวมีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดใดเป็นผู้รับเหมาเพื่อจะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

/ศาลออกนั่ง...

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติมแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีขับซีรจกรยานยนต์ ยี่ห้อยามาฮา รุ่น YZFR ๑๕ หมายเลขทะเบียน ๑ กง ๑๑๓ นครพนม ไปตามถนนบ้านนกเหาะ - บ้านมหาชัย ผ่านสันฝายห้วยบง ซี่งถนนลูกรังพื้นที่การเกษตร สายนายบุญชู พรหมคนชื่อ ซึ่งถนนดังกล่าวอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ในขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ดำเนินโครงการขุดลอกลำห้วยบง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ในการทำงานตามสัญญาดังกล่าว ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้รถแบคโฮขุดถนนลูกรังบริเวณสันฝายห้วยบงด้านทิศใต้เป็นร่องลึกเพื่อระบายน้ำ ทำให้ถนนลูกรังดังกล่าวมีสภาพเป็นหลุมลึก ประมาณ ๒ - ๓ เมตร กว้างประมาณ ๓ เมตร เมื่อผู้ฟ้องคดีขับซีรจกรยานยนต์ไปถึงบริเวณดังกล่าว จึงตกลงไปในหลุมนั้น เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลนครพนม ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จนถึงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา นายพลทวี สิงโต ผู้ใหญ่บ้านบ้านทันสมัย หมู่ที่ ๗ ตำบลมหาชัย อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม ได้ทำการไกล่เกลี่ยตกลงค่าทำขวัญระหว่างฝ่ายผู้ฟ้องคดีโดยนางสาวลัดดา วงศ์ศรีชา และตัวแทนห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม โดยนางสาวเบญจรินทร์ มงโพนี และนายสรพล แสนสุภา ปราบกฏตามบันทึกผลการปฏิบัติงานของนายพลทวี สิงโต ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ มีข้อความว่า ผู้ฟ้องคดีโดยมีญาติทั้งบ้านมหาชัย ญาติบ้านทันสมัยและบ้านนกเหาะ โดยทั้งสองฝ่าย ได้ตกลงกันเป็นเงิน ๒๐๕,๐๐๐ บาท แต่จะจ่ายให้ภายในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จ่ายอีก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔ จ่ายอีก ๕๕,๐๐๐ บาท ทั้งสองฝ่ายได้อ่านข้อความที่เขียนไว้แล้วและเข้าใจตามสัญญาจึงได้ลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน โดยมีนางสาวเบญจรินทร์ มงโพนี นายสรพล แสนสุภา และนางลัดดา วงศ์ศรีชา ลงลายมือชื่อในบันทึกฉบับดังกล่าว ภายหลังจากการทำข้อตกลงดังกล่าว ผู้รับจ้างได้จ่ายค่าทำขวัญ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินจำนวนที่เหลือ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าถนนบริเวณที่เกิดเหตุอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งมีการขุดดินเป็นหลุมลึกแต่ไม่ได้ติดตั้งสัญญาณเตือน ป้าย สัญลัษณ์ หรือเครื่องหมายใด ๆ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย ทรัพย์สิน และจิตใจที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากการเข้ารับการรักษาเป็นเวลานาน จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ร้องเรียนกรณีดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดี และร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปลาปาก ต่อมา ผู้ฟ้องคดี

/ได้นำคดี...

ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายทางร่างกายและจิตใจ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดรายได้เป็นเงินจำนวน ๑๐๕,๖๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๒๕,๖๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗ ของเงินต้นจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลด้วยเหตุ ๒ ประการ กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นตามข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคำร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ กำหนดไว้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้อง

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งในเรื่องคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้นหรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ขับซีรตจักรยานยนต์ ยี่ห้อยามาฮ่า รุ่น YZFR ๑๕ หมายเลขทะเบียน ๑ กง ๑๑๓ นครพนม ไปบนถนนกแหะ - มหาชัย และได้เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนลูกรังซึ่งเป็นถนนสาธารณะ อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ขับซีรตจักรยานยนต์ตกลงไปในหลุม ซึ่งมีการขุดดินถนนออกเป็น ๒ ฟัง หลุมลึกประมาณ ๒ - ๓ เมตร และกว้างประมาณ ๓ เมตร เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัสและรถจักรยานยนต์ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ในการดูแลรักษาถนนดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคำร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศ กระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิด ต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ กำหนดไว้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน ในการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มี อำนาจฟ้อง เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นกรณีที่กระทรวงการคลังอาศัยอำนาจตามข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ออกประกาศดังกล่าวเพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอจากผู้เสียหายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่โดยที่กฎหมายบัญญัติให้ผู้เสียหายอาจใช้สิทธิเรียกร้อง ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่าหน่วยงานของรัฐต้องรับผิด โดยอาจยื่นคำขอ ต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือผู้เสียหายอาจฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้พิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก็ได้ การฟ้องคดีนี้จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี เลือกที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ฟ้องคดี อ้างว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ ต้องปฏิบัติในการดูแลรักษาถนนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ต่อการสัญจร เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บ ได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย ทรัพย์สิน จิตใจ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และคำขอของผู้ฟ้องคดี ที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

/พ.ศ. ๒๕๔๒...

พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเป็นกรณีไม่อยู่ในบังคับตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาخذใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ใช่ขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำต้องยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีให้พิจารณาخذใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก่อนฟ้องคดีแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองโดยไม่ได้ยื่นคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาخذใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การخذใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ อันเป็นขั้นตอน และวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดี จึงไม่อาจรับฟังได้

ประการที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ กับฝ่ายห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ซึ่งเป็นผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีและเป็นผู้กระทำละเมิดแล้ว หนี้ในมูลละเมิดตามฟ้องย่อมระงับสิ้นไปเป็นมูลหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความแทน และผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้ทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้ไซ้ ทานว่าหนั้นนั้นเป็นอันระงับสิ้นไปด้วยแปลงหนี้ใหม่ มาตรา ๘๕๐ บัญญัติว่า อันว่าประนีประนอมยอมความนั้น คือสัญญาซึ่งผู้เป็นคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายระงับข้อพิพาทอันใดอันหนึ่งซึ่งมีอยู่หรือจะมีขึ้นนั้นให้เสร็จไปด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน และมาตรา ๘๕๒ บัญญัติว่า ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุ ขับขี่รถจักรยานยนต์ตกลงไปในหลุมลึกประมาณ ๒ - ๓ เมตร กว้างประมาณ ๓ เมตร บนถนนลูกรัง บริเวณสันฝายห้วยบง ซึ่งเป็นถนนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี โดยหลุมดังกล่าว เกิดจากการที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้รถแบคโฮขุดดินไว้ เพื่อระบายน้ำ อันเป็นการทำงานขุดลอกลำห้วยบง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา นายพลทวี สิงโต ผู้ใหญ่บ้านบ้านต้นสมัย หมู่ที่ ๗ ตำบลมหาชัย อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม ได้ทำการไกล่เกลี่ย ตกลงค่าทำขวัญระหว่างฝ่ายผู้ฟ้องคดีโดยนางสาวลัดดา วงศ์ศรีชา และตัวแทนห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม โดยนางสาวเบญจรินทร์ มองโพธิ์ และนายสรพล แสนสุภา ปรากฏตามบันทึกผลการปฏิบัติงาน ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นการบันทึกการปฏิบัติหน้าที่ของนายพลทวี

/ในด้าน...

ในด้านใกล้เคียงตกลงค่าทำขวัญ มีข้อความว่า ผู้ฟ้องคดีโดยมีญาติทั้งบ้านมหาชัย ญาติบ้านหันสมัย และบ้านนกเหาะ โดยทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันเป็นเงิน ๒๐๕,๐๐๐ บาท แต่จะจ่ายให้ภายในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จ่ายอีก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔ จ่ายอีก ๕๕,๐๐๐ บาท ทั้งสองฝ่ายได้อ่านข้อความที่เขียนไว้แล้วและเข้าใจ ตามสัญญาจึงได้ลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน โดยมีนางสาวเบญจรินทร์ มองโพธิ์ นายสรพล แสนสุภา และนางลัดดา วงศ์ศรีชา ลงลายมือชื่อในบันทึกฉบับดังกล่าว เมื่อพิจารณาข้อความที่ปรากฏ ตามบันทึกผลการปฏิบัติงานดังกล่าวแล้วเห็นว่า มีเพียงข้อความว่า ฝ่ายผู้ฟ้องคดีตกลงรับเงิน รวมจำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท และกำหนดเวลาการจ่ายเงินเท่านั้น โดยไม่มีความใดที่แสดงให้เห็นว่า ฝ่ายผู้ฟ้องคดีไม่ตั้งใจจะเรียกร้องค่าเสียหายอีกต่อไปหรือคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงยอมผ่อนผัน ให้แก่กันเพื่อระงับข้อพิพาทต่อกัน ข้อตกลงดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความ ตามมาตรา ๘๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่ใช่กรณีที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ได้ทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้ตามมาตรา ๓๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันมีผลทำให้หนี้ในมูลละเมิดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกร้อง กลายเป็นมูลหนี้ ตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวแทนดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง ดังนั้น ข้อกล่าวอ้าง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า หนี้ในมูลละเมิดตามฟ้องระงับสิ้นไปเป็นมูลหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ และผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่อาจรับฟังได้

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหาย ถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิด ต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ ผู้เสียหาย อาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (๑) จัดให้มี และบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก...

ข้อเท็จจริงรับฟังว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีขับขีรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อยามาฮ่า รุ่น YZFR ๑๕ หมายเลขทะเบียน ๑ กง ๑๑๓ นครพนม ไปตามถนนบ้านนกเหาะ - บ้านมหาชัย ผ่านสันฝายห้วยบง ซี่งถนนลูกรังพื้นที่การเกษตร สายนานายบุญชู พรหมคนชื่อ ซึ่งถนนดังกล่าวอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ในขณะนั้น

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ดำเนินโครงการขุดลอกลำห้วยบง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ในการทำงานตามสัญญาดังกล่าว ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้รถแบคโฮขุดถนนลูกรังบริเวณ สันฝายห้วยบงด้านทิศใต้เป็นร่องลึกเพื่อระบายน้ำ ทำให้ถนนลูกรังดังกล่าวมีสภาพเป็นหลุมลึก ประมาณ ๒ - ๓ เมตร กว้างประมาณ ๓ เมตร เมื่อผู้ฟ้องคดีขับซีรรถจักรยานยนต์ไปถึงบริเวณดังกล่าว จึงตกลงไปในหลุมนั้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับข้อเท็จจริงว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ขุดถนนลูกรังบริเวณสันฝายห้วยบงด้านทิศใต้เป็นร่องลึกเพื่อระบายน้ำ ทำให้ถนนลูกรังดังกล่าวมีสภาพเป็นหลุมลึกประมาณ ๒ - ๓ เมตร กว้างประมาณ ๓ เมตร จริง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและ ทางบกที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๖๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามกฎหมายในการขุดลอก ลำห้วยบง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีอาจดำเนินการเองหรือว่าจ้างให้เอกชนดำเนินการแทนได้ การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ดำเนินโครงการขุดลอกลำห้วยบง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ จึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย ของผู้ถูกฟ้องคดี ในการดำเนินกิจการทางปกครอง โดยผู้ถูกฟ้องคดีมอบหมายให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม เป็นผู้ดำเนินการแทน นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังมีหน้าที่จะต้องจัดให้มีและ บำรุงรักษาทางบกในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในการสัญจรได้ โดยสะดวกและปลอดภัย และกรณีที่เกิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบดังกล่าวชำรุดเสียหายหรือใช้การไม่ได้ ก็จะต้องดำเนินการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตามปกติโดยเร็ว และหากยังไม่สามารถ ดำเนินการดังกล่าวได้ ก็จะต้องทำเครื่องหมายบ่งบอกหรือหาทางป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ แก่ผู้ใช้ทาง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม ขุดถนนลูกรัง บริเวณสันฝายห้วยบงด้านทิศใต้เป็นร่องลึก และมีกองดินอยู่ด้านบน โดยไม่ได้ทำการติดตั้ง สัญญาณไฟ ป้ายเตือน สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายปิดกั้นบริเวณที่ขุดดินไว้ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดี ขับซีรรถจักรยานยนต์ตกลงไปในร่องถนนดังกล่าวได้รับบาดเจ็บและรถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดี ได้รับความเสียหาย กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีจากการละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ต้องปฏิบัติในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกซึ่งเป็นหน้าที่ ตามมาตรา ๖๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่า ในการทำงานผู้ควบคุมงานได้กำชับและแจ้งผู้รับจ้างด้วยวาจาว่าให้ผู้รับจ้าง ปฏิบัติการป้องกันความเสียหายอย่างเคร่งครัดตาม ข้อ ๑๐ ประกอบข้อ ๑๑ ของสัญญาจ้าง เลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ การที่ผู้รับจ้างดเว้นไม่กระทำการให้เพียงพอ ต่อการป้องกันผลร้ายเป็นผลให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้เป็นผู้มีส่วนร่วม ในการกระทำโดยประมาทเลินเล่อร่วมกับผู้รับจ้าง และสัญญาจ้างกำหนดให้ผู้ว่าจ้างต้องเอาใจใส่

/ในงานที่...

ในงานที่รับจ้าง และรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุ ความเสียหาย หรือภัยอันตรายใด ๆ อันเกิดจากการปฏิบัติงาน ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม จึงมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า สัญญาจ้าง เลขที่ ๓๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีและห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม เป็นสัญญาสองฝ่ายซึ่งมีผลใช้บังคับระหว่างคู่สัญญาด้วยกันเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่อาจยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อไต่ถามกับบุคคลภายนอกได้ และแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอนด์ฟาร์ม เป็นผู้ดำเนินการโครงการดังกล่าวแทน แต่ผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ควบคุมงานก็ต้องควบคุมดูแลสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อม เป็นรายวัน รวมทั้งต้องควบคุมดูแลด้วยว่าผู้รับจ้างได้ติดตั้งป้ายเตือนบริเวณสถานที่ก่อสร้าง เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุต่อประชาชนที่สัญจรไปมาหรือไม่ และเมื่ออุบัติเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น เนื่องจากผู้รับจ้างไม่ได้ติดตั้งป้ายเตือนบริเวณที่มีการขุดถนนเพื่อระบายน้ำออกจากบริเวณ งานก่อสร้าง ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ควบคุมดูแลผู้รับจ้างให้ติดตั้งป้ายเตือนแทน ผู้ถูกฟ้องคดีอย่างเคร่งครัด อีกทั้งถนนดังกล่าวอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อปรากฏว่าถนนดังกล่าวถูกขุดเป็นหลุมลึกซึ่งอาจเกิดอันตรายในการสัญจร ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมี หน้าที่จะต้องจัดให้มีเครื่องหมายบ่งบอกหรือป้ายเตือนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุแก่ผู้ใช้ทาง เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ถนนดังกล่าว จึงเป็น การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ สภาดำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี เป็นผลโดยตรงทำให้ผู้ฟ้องคดีและรถจักรยานยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีขับขี่ได้รับความเสียหาย จึงเป็นการ กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์ และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืน ทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหาย อันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้เกิดขึ้นนั้นด้วย มาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยนั้น ผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้ชดใช้ ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบกิจการงานสิ้นเชิง หรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันนั้นและในเวลาอนาคตด้วย และมาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง

/บัญญัติว่า...

บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้ เมื่อพิจารณาพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดตามมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว และเพื่อการเยียวยาความเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่ฐานะเดิม ศาลจึงกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนี้

กรณีผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลากลางวัน ผู้ฟ้องคดีได้ขับซิ่งจักรยานยนต์ประสบอุบัติเหตุตกลงไปในร่องหลุมลึก บนถนนลูกรังบริเวณสันฝายห้วยบง เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บไม่สามารถขยับตัวได้จนถึง เวลาประมาณ ๐๗.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จึงได้รับการช่วยเหลือจาก ชาวบ้านนำตัวผู้ฟ้องคดีไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลปลาปาก และโรงพยาบาลปลาปากได้ส่งตัวผู้ฟ้องคดี ไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลนครพนม ปรากฏหลักฐานตามใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร ของสถานีตำรวจภูธรปลาปาก ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยแพทย์ได้ระบุความเห็น ว่า ไซสันหลังบริเวณกระดูกคอข้อที่ ๒ ถึง ๕ ได้รับบาดเจ็บ คาดว่าน่าจะใช้ระยะเวลาในการรักษา นานกว่า ๑ ปี และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนครพนม แพทย์โรงพยาบาล นครพนมมีความเห็นตามใบแสดงความเห็นของแพทย์ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ฟ้องคดี ได้รับบาดเจ็บที่ไซสันหลังบริเวณกระดูกคอข้อที่ ๒ ถึง ๕ ได้รับบาดเจ็บ เห็นควรให้นอนรักษาตัวที่ โรงพยาบาลตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ รวม ๘ วัน หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ระหว่างการรักษาตัวหลังจากที่แพทย์ให้กลับไปรักษาตัวที่บ้านนั้น ผู้ฟ้องคดี ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จึงมีค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากค่ารักษาพยาบาล ดังเช่น ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ รถวิลแชร์ และของใช้ต่าง ๆ สำหรับผู้ป่วยที่นอนติดเตียง นอกจากนั้น ยังต้องไปพบแพทย์เพื่อ ทำกายภาพบำบัด และบางครั้งได้ว่าจ้างหมอนวดมานวดให้คลายเส้น แม้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่สามารถแสดง หลักฐานการจ่ายค่ารักษาพยาบาลต่อศาลได้ แต่เมื่อผลจากการประสอบุบัติเหตุดังกล่าวทำให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บที่ไซสันหลังบริเวณกระดูกคอข้อที่ ๒ ถึง ๕ และจากภาพถ่ายทำคำฟ้อง แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้าและแขนทั้งสองข้าง ส่วนคอต้องมีการตามไว้ ต้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาล รวม ๘ วัน ซึ่งตามความเห็นของแพทย์ที่ตรวจชันสูตร เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ระบุความเห็น ว่า คาดว่าน่าจะใช้ระยะเวลาในการรักษานานกว่า ๑ ปี จึงน่าเชื่อว่า การบาดเจ็บที่ไซสันหลังบริเวณกระดูกคอข้อที่ ๒ ถึง ๕ ไม่อาจรักษาให้หายขาดได้ ภายในระยะเวลา ๘ วัน และผู้ฟ้องคดีต้องรักษาตัวต่อจากนั้นอีกนานจนกว่าร่างกายจะกลับมา เป็นปกติเช่นเดิม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นพยานหลักฐานใดเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รักษา ตัวอย่างไร เป็นระยะเวลาานานเท่าใด และมีค่าใช้จ่ายในการรักษาเท่าใด จึงต้องพิจารณาจาก อาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีเพื่อกำหนดค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า

/ค่ารักษา...

ค่ารักษาพยาบาลจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าสินไหมทดแทนที่ควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแก่กรณี ตามมาตรา ๔๓๘ และมาตรา ๔๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

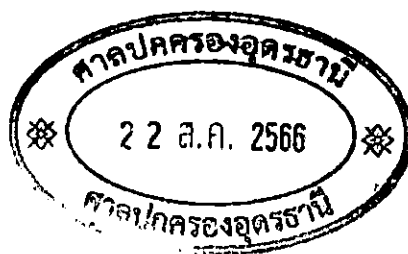
ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายเป็นค่าขาดรายได้เป็นเงินวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๓๕๒ วัน รวมเป็นเงิน ๑๐๕,๖๐๐ บาท นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เปิดร้านโดยจดทะเบียนพาณิชย์ ชื่อ ร้านธนากรรมกรช่าง มาตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นร้านขายรถจักรยานยนต์มือสองและขายอะไหล่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับซ่อมรถจักรยานยนต์ด้วย หากผู้ฟ้องคดีไม่ประสบอุบัติเหตุจะมีรายได้มากกว่าวันละ ๓๐๐ บาท เมื่อการประสบอุบัติเหตุในครั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลนครพนม ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ และผู้ฟ้องคดีอ้างว่าหลังจากที่ออกจากโรงพยาบาลแล้วได้รักษาตัวอยู่ที่บ้าน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐานใดๆ มาแสดงต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีเสียความสามารถในการประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วนอย่างไรและในช่วงเวลาใดบ้าง เมื่อพิจารณาสภาพร่างกายของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับบาดเจ็บบริเวณกระดูกต้นคอแล้ว เห็นว่า อาการบาดเจ็บดังกล่าวย่อมเป็นอุปสรรคในการเคลื่อนไหวร่างกายและส่งผลกระทบต่อการทำงานซ่อมรถจักรยานยนต์หรือขายรถจักรยานยนต์และอะไหล่ อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องขาดรายได้ในช่วงที่ร่างกายไม่ปกติดังกล่าว โดยที่ปรากฏตามบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรปลาปากว่า หลังเกิดเหตุละเมิด ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนครพนม ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ และรักษาตัวที่บ้านโดยช่วยเหลือตนเองไม่ได้ประมาณ ๕ เดือน และระหว่างนั้นต้องเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลนครพนมโดยแพทย์แผนจีนบำบัดเนื่องจากไขสันหลังบริเวณกระดูกต้นคอข้อที่ ๒ ถึง ๕ ได้รับบาดเจ็บ ประกอบกับตามบันทึกผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ท่ายไบ้นำส่งผู้บาดเจ็บลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ของสถานีตำรวจภูธรปลาปาก แพทย์ได้ระบุความเห็นที่ไขสันหลังบริเวณกระดูกต้นคอข้อที่ ๒ ถึง ๕ ได้รับบาดเจ็บ คาดว่าน่าจะใช้เวลาในการรักษานานกว่า ๑ ปี จึงน่าจะเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีเสียความสามารถในการประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิงในช่วงที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เป็นระยะเวลา ๑๕๐ วัน หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีน่าจะยังคงประกอบอาชีพขายจักรยานยนต์มือสองและขายอะไหล่ได้ ส่วนค่าขาดรายได้วันละ ๓๐๐ บาท ตามที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องนั้น เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นจำนวนที่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดนครพนม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๓๒๐ บาท ค่าขาดรายได้วันละ ๓๐๐ บาท เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว จึงกำหนดค่าขาดรายได้เนื่องจากเสียความสามารถในการประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิง วันละ ๓๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๑๕๐ วัน คิดเป็นเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท และค่าขาดรายได้บางส่วน วันละ ๑๕๐ บาท เป็นเวลา ๒๐๒ วัน คิดเป็นเงินจำนวน ๓๐,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าขาดรายได้จำนวน ๗๕,๓๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีพึงจะได้รับตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นค่าเสียหายทางร่างกายและจิตใจ เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น มีลักษณะเป็นค่าเสียหายอื่นอันมิใช่ตัวเงินตามมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเคยประสบอุบัติเหตุทางรถจักรยานยนต์มาก่อนทำให้เส้นประสาทแขนข้างขวาขาด แพทย์ได้ทำการผ่าตัดและทำให้แขนขวาใช้งานไม่ได้เป็นปกติเป็นคนพิการประเภทที่ ๓ รักษาตัวเองเรื่อยมาจนกลับมาใช้แขนได้ค่อนข้างจะสมบูรณ์เหมือนคนปกติ ทำให้สามารถประกอบอาชีพได้โดยเปิดร้านซ่อมรถทั่วไปในหมู่บ้านเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัว เลี้ยงดูบุตรสาว ๑ คน รวมถึงรับจ้างในหมู่บ้านหรือไปหาของป่าที่ออกตามฤดูกาลมาขายเป็นรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว จนได้มาเกิดเหตุในครั้งนี้นำให้ต้องเป็นคนพิการซ้ำซ้อน ประกอบอาชีพไม่ได้ จึงมีความท้อแท้ในชีวิต นั้น เห็นว่าค่าสินไหมทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายทางร่างกายและจิตใจมีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาการบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกละเมิดให้ได้รับการทดแทนที่เหมาะสม พอเพียง ซึ่งศาลมีอำนาจกำหนดให้ได้ตามมาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้แสดงพยานหลักฐานใดให้เห็นว่า หลังจากประสบอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ป่วยพิการซ้ำซ้อนจริง และจนถึงวันฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีมีอาการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุครั้งดังกล่าวอย่างไร ประกอบกับการบาดเจ็บที่กระดูกต้นคอ ไม่ปรากฏว่าเป็นการบาดเจ็บที่ไม่อาจรักษาให้หายขาดได้ เพียงแต่การรักษาอาจต้องใช้ระยะเวลาานเท่านั้น แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีต้องได้รับบาดเจ็บและต้องเข้ารับการรักษาตัวอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนาน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องได้รับความทุกข์ทรมานจากการบาดเจ็บทางร่างกายและส่งผลถึงสภาพจิตใจของผู้ฟ้องคดีด้วย เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิดแล้ว จึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่ามูลค่าความเสียหายต่อร่างกายและจิตใจไม่สามารถอนุমানได้ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาวปิยธิดา ผาสุข เป็นเจ้าของผู้ครอบครองรถจักรยานยนต์ยี่ห้อยามาฮ่า รุ่น YZFR ๑๕ หมายเลขทะเบียน ๑ กง ๑๑๓ นครพนม แต่ในขณะที่เกิดเหตุรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของผู้ฟ้องคดี และเมื่อพิจารณาหลักฐานภาพถ่ายรถจักรยานยนต์ที่เสียหายประกอบหลักฐานใบเสนอราคาของบริษัทพรประเสริฐมอเตอร์ จำกัด สาขาปลาปาก ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ได้ประเมินการซ่อมรายการอะไหล่รถจักรยานยนต์ จำนวน ๔๙ รายการ คิดเป็นเงิน ๒๕,๔๔๙ บาท แล้ว เห็นว่า ความเสียหายของรถคันดังกล่าวเป็นความเสียหายโดยตรงจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายอันเป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายและเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการซ่อมแซมรถคันดังกล่าวเพื่อให้คืนสู่สภาพเดิม ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายให้แก่

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้ ซึ่งศาลได้จัดส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทราบแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้โต้แย้งคัดค้านรายการอะไหล่และจำนวนค่าเสียหายดังกล่าวแต่อย่างใด กรณีจึงฟังได้ว่าราคาตามใบประเมินรายการซ่อมรถจักรยานยนต์ดังกล่าวเป็นจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง และมีได้สูงเกินสมควร แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีคำขอค่าซ่อมรถจักรยานยนต์จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ศาลจึงกำหนดให้ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

อาศัยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยมา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กัน และมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละสามต่อปี วรรคสอง บัญญัติว่า อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หักเงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมายก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น และมาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีนี้ อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การกระทำละเมิดเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีขับขี่รถจักรยานยนต์ตกลงไปในหลุมที่ขุดตัดถนนจนได้รับบาดเจ็บ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดและตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ตามมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีโดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัดนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระค่าสินไหมทดแทนให้ครบถ้วน ศาลจึงไม่อาจพิพากษาเกินคำขอ จึงให้ผู้ฟ้องคดีได้รับดอกเบี้ยนับถัดจากวันฟ้องตามคำขอ ส่วนอัตราดอกเบี้ยนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ภายหลังพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสามต่อปีหรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวรวมแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๗ ต่อปี ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี นับถัดจากวันฟ้องซึ่งคือวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นต้นไป จนกว่า

/จะชำระ...

จะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่รัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ นั้น เห็นว่า ในการกำหนดค่าสินไหมทดแทนจากเหตุละเมิดนั้นศาลจะใช้ดุลพินิจกำหนดให้สถานใด เพียงใด ก็แล้วแต่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดตามมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างมานั้น เป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายที่ยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าสินไหมทดแทน ดังนั้น ศาลจึงไม่จำต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้เพื่อวินิจฉัยกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี แต่อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวรวมแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๗ ต่อปี ของเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นางสาวณัฐชญา พลศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

นายฉลองชัย สติดยสัมพันธ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายธีระวัช คำขำ
ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายยรรยง ธัญทะพิพงค์

